

Ústavní péče představuje sekundární úroveň prevence, a tudíž se zpravidla jedná o opožděný zásah do výchovy problémově se vyvíjejících dětí. Děti umístované na DDP přicházejí častěji se závažnějšími projevy poruch chování, než těmi, které bychom mohli nazvat drobnými přestupky. Výzkum přesto ukazuje, že úspěšnost těchto pobytů přesahuje hranici 55%. Osobně tedy nemám nějak zvláště velké pochybnosti o jeho smyslu. Navíc děti, přicházející v důsledku protektivní, merkantilní či příliš liberální výchovy, vykazují téměř stoprocentní úspěšnost pobytů, jelikož atributy ústavní péče (značný osobní diskomfort, pevný režim a řád) jsou dostatečným důvodem k ukončení neakceptovatelných experimentů. I přes výčet mnoha neduhů má tedy prozatím intervence na úrovni státních institucí své opodstatnění.